

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)
การประชุมรัฐมนตรีความมั่นคงด้านอาหารครั้งที่ ๑
ปฏิญญานិวกาตะว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารของเอเปค
ณ เมืองนิวกาตะ ประเทศญี่ปุ่น วันที่ ๑๖ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๓

อารัมภบท

๑. พวกเรา รัฐมนตรีเอเปค ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องความมั่นคงด้านอาหาร ได้มีการพบปะกันเป็นครั้งแรก ณ เมืองนิวกาตะ ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยมี ฯพณฯ มาซาฮิโกะ ยามาตะ (Masahiko Yamada) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่นเป็นประธาน
๒. พวกเรามีความยินดีต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมจากธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วยวิกฤติอาหารโลกแห่งองค์การสหประชาชาติ (HLTF on the Global Food Crisis) กองทุนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการเกษตร (IFAD) การประชุมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ธนาคารโลก โครงการอาหารโลก (WFP) สภาที่ปรึกษาทางธุรกิจเอเปค (APEC Business Advisory Council: ABAC) สภาความร่วมมือเศรษฐกิจแปซิฟิก (PECC), Pacific Island Forum (PIF) และสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN)
๓. ความมั่นคงด้านอาหารของโลกเป็นประเด็นที่ต้องได้รับการจัดการ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคาอาหาร ในปี ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๑ ได้ปลุกกระแสให้มีการสนใจถึงความอ่อนไหวเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารในระยะยาว โดยในปี ๒๕๕๒ มีประชากรโลกที่ขาดอาหารมีจำนวนมากกว่า ๑ พันล้านคนเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ยิ่งเมื่อมองไปในอนาคตแล้ว ประชากรโลกยังมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนมากถึง ๙.๑ พันล้านคนภายในปี ๒๕๙๓ โดยการผลิตอาหารจะต้องเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๗๐ จึงจะเพียงพอสำหรับการเลี้ยงประชากรเหล่านั้น ในขณะที่การผลิตทางการเกษตรมีข้อจำกัดมากขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ผลผลิตพืชลดลง การลงทุนด้านการเกษตรจากภาครัฐลดลง การขยายตัวของพื้นที่ทะเลทราย การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่การเกษตร และเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวจะส่งผลให้ราคาพืชเฉลี่ยในทศวรรษหน้าจะยิ่งสูงกว่าระดับราคาที่สูงสุดในปี ๒๕๕๐/๒๕๕๑

ความมั่นคงด้านอาหารและเอเปค

๔. ความมั่นคงด้านอาหารเกิดขึ้นเมื่อ ทุกคนสามารถเข้าถึงอาหารได้อย่างเพียงพอตลอดเวลา ทั้งทางกายภาพ และเศรษฐกิจ อาหารมีความปลอดภัยและมีโภชนาการที่ตอบสนองความต้องการของร่างกายเพื่อการมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง ความหมายของความมั่นคงด้านอาหารเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าต้องประกอบด้วย ๔ เงื่อนไข คือ การมีอาหารเพียงพอ การเข้าถึงอาหาร การใช้ประโยชน์อาหาร และความคงที่ในการมีอาหาร การมีปริมาณอาหารที่เพียงพอเป็นเงื่อนไขแรกในการเข้าถึงอาหารซึ่งถูกกำหนดโดยอำนาจการซื้อ ทั้งนี้ อาหารจะต้องมีความปลอดภัย หลากหลาย มีความสมดุล และมีคุณค่าทางโภชนาการ มีอยู่และเข้าถึงได้ตลอดเวลา ความมั่นคงด้านอาหารจะต้องมีอยู่ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับครัวเรือน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก เนื่องจากความมั่นคงด้านอาหารมีบทบาทหน้าที่ที่หลากหลาย ดังนั้นองค์ประกอบสำคัญจึงมีความแตกต่างกันไปในแต่ละระดับการพัฒนาของเขตเศรษฐกิจ และจุดยืนด้านการค้าอาหาร อย่างไรก็ตาม ความมั่นคงด้านอาหารเป็นเรื่องที่สมาชิกเอเปคให้ความสนใจร่วมกันเนื่องจากอาหารเป็นปัจจัยจำเป็นสำหรับความอยู่รอดของมนุษย์

๕. ในฐานะที่เอเปคเป็นเวทีความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับโลก เอเปคจึงมีเหตุผลมากมายในการดำเนินการด้านอาหารและการเกษตร และสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหารในระดับภูมิภาคและโลก ในขณะที่เดียวกัน เอเปคเป็นกลุ่มเขตเศรษฐกิจที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในการลดจำนวนประชากรที่ขาดสารอาหารลงได้ถึงร้อยละ ๒๔ จากปี ๒๕๓๓-๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๗-๒๕๔๙ อย่างไรก็ตาม จำนวนประชากรที่ขาดสารอาหารประมาณ ๑ ใน ๔ ยังคงอยู่ในภูมิภาคเอเปค ทั้งนี้เขตเศรษฐกิจสมาชิกเอเปคสามารถผลิตธัญพืชได้ถึงครึ่งหนึ่งของผลผลิตธัญพืชของโลก และครอบคลุมทั้งเขตเศรษฐกิจผู้ส่งออกและผู้นำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญ แต่สมาชิกเอเปคยังคงมีความอ่อนไหวและความเสี่ยงเรื่องความมั่นคงด้านอาหารตลอดห่วงโซ่อาหาร ซึ่งแสดงให้เห็นโดยเกิดการประท้วงและการจลาจลหลายพื้นที่ในช่วงที่ราคาอาหารสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในปี ๒๕๕๑-๒๕๕๒ นอกจากนี้ สมาชิกเอเปคยังมีความอ่อนไหวต่อการเกิดภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว สึนามิ พายุ น้ำท่วม และภัยแล้ง ซึ่งทำลายทั้งอาหาร และแหล่งผลิตอาหาร

๖. บทเรียนจากราคาอาหารที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อไม่นานนี้ ได้ก่อให้เกิดแนวทางอันทรงคุณค่าแก่เอเปคในการจัดการเรื่องความมั่นคงด้านอาหาร สำหรับช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ในขณะที่ความพยายามโดยชุมชนระหว่างประเทศที่ให้ความสำคัญต่อมาตรการด้านอุปสงค์เพื่อปรับปรุงการเข้าถึงอาหารด้วยการบรรเทาความยากจน การลงทุนในด้านอุปทาน เช่น การวิจัยและพัฒนา การส่งเสริมและโครงสร้างพื้นฐานได้ถูกมองข้ามไป ในมุมมองของความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ เอเปคอยู่ในฐานะที่สามารถขยายปริมาณของอาหาร ด้วยการให้ความสำคัญต่อแรงผลักดันเพื่อเพิ่มผลผลิตเกษตรและขยายตลาด การที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น เอเปคไม่ควรจะปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนกับภารกิจระหว่างประเทศอื่นๆ แต่เป็นการช่วยเสริมเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหาร เนื่องจากการปรับปรุงเรื่องความมั่นคงด้านอาหารเป็นปัจจัยจำเป็นสำหรับความปลอดภัยของมนุษยชาติ ซึ่งเอเปคได้กำหนดเป็นภารกิจสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานประจำปี ๒๕๕๓ และจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเอเปค นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าขั้นตอนที่สมาชิกเอเปคดำเนินการเพื่อติดตามความมั่นคงด้านอาหารสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับประเทศนอกกลุ่มเอเปค

๗. ขณะนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมเรื่องอาหารสำหรับอนาคต เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์นี้ สมาชิกเอเปคจะร่วมกันดำเนินการใน ๒ เป้าหมายหลักดังต่อไปนี้ และพวกเราได้รับรองแผนปฏิบัติการด้านความมั่นคงอาหารซึ่งผนวกอยู่ในปฏิญญานี้ โดยระบุถึงกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการ โดยแต่ละเขตเศรษฐกิจ อันจะนำไปสู่การสร้างเสริมความเข้มแข็งเรื่องความมั่นคงด้านอาหารในภูมิภาค พวกเราได้เชิญเวทีย่อยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ร่วมมือกับเขตเศรษฐกิจต่างๆ ในการดำเนินการเพื่อนำไปสู่ความมั่นคงด้านอาหาร

เป้าหมายร่วมที่ ๑ การพัฒนาภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน

๘. เป้าหมายแรกของเขตเศรษฐกิจสมาชิกเอเปค คือ การเพิ่มปริมาณอาหารในภูมิภาคโดยการเพิ่มความสามารถในการผลิต และการเสริมรากฐานที่เข้มแข็งให้แก่ชุมชนชนบท เพื่อที่จะสร้างความสมดุลระหว่างอุปทานและอุปสงค์อาหารให้เพียงพอ อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากรและรายได้ แผนปฏิบัติการนี้จำเป็นต้องมีการสนับสนุนความร่วมมือเพื่อสร้างเสถียรภาพของอุปทานอาหาร ด้วยการปรับตัวและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสนับสนุนการเตรียมความพร้อมในการรองรับความเสียหายที่มีผลต่อภาคการเกษตร

การเพิ่มอุปทานอาหาร

๙. การเพิ่มอุปทานอาหาร สามารถทำได้โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การขยายพื้นที่เพาะปลูก การลดการสูญเสียตลอดห่วงโซ่อาหาร และการใช้ประโยชน์ปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า มีการคาดการณ์ว่าการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙๐ ของผลผลิตพืชทั่วโลก ในปี ๒๕๙๓ มาจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ด้วยพืชพันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตสูง และการทำการเกษตรแบบประณีต เนื่องจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเป็นกุญแจสำคัญในการผลิตให้เพียงพอเพื่อเลี้ยงประชากรโลกที่เพิ่มขึ้น พวกเราเห็นร่วมกันว่าต้องเร่งดำเนินการเรื่องการวิจัย พัฒนา การส่งเสริม และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพวกเราเห็นร่วมกันว่าควรส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมทั้งเทคโนโลยีที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันภายในเขตเศรษฐกิจสมาชิกเอเปค เพื่อเสริมสร้างศักยภาพร่วมกันในเขตเศรษฐกิจสมาชิกเอเปค พวกเราได้กำหนดแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยสนับสนุนให้สมาชิกเอเปคร่วมมือในการลดการสูญเสียอาหารในทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อาหาร ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป ถึงการกระจายอาหารและการบริโภค ด้วยการแบ่งปันแนวทางการปฏิบัติที่ดี พวกเราเห็นร่วมกันว่าทรัพยากรประมงจะยังคงเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ ดังนั้นจะต้องมีการสร้างกลไกที่เหมาะสมในการบริหารจัดการ

การเผชิญกับความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อม

๑๐. การทำเกษตรกรรมต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติ ดิน และน้ำ ในขณะที่เดียวกันกิจกรรมการเกษตรอาจส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านบวกและด้านลบต่อสภาพแวดล้อมในแง่ของพื้นที่ ดิน น้ำ สภาพภูมิทัศน์ และความหลากหลายทางชีวภาพ การเกษตรเป็นภาคส่วนที่อ่อนไหวที่สุดที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ มีการคาดการณ์ว่าภายในปี ๒๐๕๐ ผลผลิตในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจะลดลง ได้แก่ ข้าวเปลือกลดลงประมาณร้อยละ ๑๔-๒๐ ข้าวสาลีลดลงประมาณร้อยละ ๓๒-๔๔ ข้าวโพดลดลงประมาณร้อยละ ๒-๕ และถั่วเหลืองลดลงประมาณร้อยละ ๙-๑๘ ภาคการเกษตรมีส่วนในการสร้างปัญหาการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกถึงร้อยละ ๑๔ ของการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลก แต่ขณะเดียวกันภาคการเกษตรก็มีส่วนในการแก้ปัญหาโดยการดูดซับคาร์บอนลงสู่ดินและป่าไม้ พวกเราเห็นด้วยที่จะทำงานร่วมกันเพื่อการปรับตัวและบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและเสริมสร้างความสามารถ พวกเรากำหนดแนวทางเพื่อจัดการความท้าทายด้านทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ อาทิ ปัญหาการขาดแคลนน้ำ การเพิ่มขึ้นของพื้นที่แห้งแล้ง การเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่เพาะปลูก การลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพ การเสื่อมโทรมของป่าเขตร้อน และการลดลงของทรัพยากรประมง ในขณะเดียวกันพวกเรายอมรับโอกาสในการใช้พลังงานชีวภาพ พวกเราจำเป็นต้องบริหารจัดการเรื่องพลังงานชีวภาพและความมั่นคงด้านอาหารให้มีความสมดุล พวกเราจะร่วมมือในการพัฒนาและการค้าเชื้อเพลิงชีวภาพรุ่นที่สองจากพืชที่ไม่ใช่อาหาร และชีวมวลอื่นๆ

การพัฒนาชุมชนชนบท

๑๑. พื้นที่ชนบทแสดงออกถึงโอกาสและความท้าทายเกี่ยวกับความมั่นคงอาหาร ในประเทศกำลังพัฒนา ประชากรยากจนร้อยละ ๗๕ อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท ภาคการเกษตรเป็นแหล่งรายได้หลัก โดยประชากรภาคการเกษตรมีรายได้น้อยกว่าประชากรที่ประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตรถึงสองเท่า ในเขตเศรษฐกิจที่ยังมีความเจริญ ภาคการเกษตรเป็นเพียงส่วนเล็กๆ และลดบทบาทในการเป็นแหล่งจ้างงานและรายได้ประชากรมีรายได้อันใหญ่มาจากการประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตร ซึ่งจะต้องคำนึงถึงความมั่นคงทางอาหารของคนกลุ่มนี้ด้วย พวกเราเห็นด้วยในการแบ่งปันข้อมูล และแนวทางปฏิบัติที่ดีเพื่อสร้างพลังเสริมระหว่างการพัฒนาชนบทและความมั่นคงด้านอาหาร พวกเรายอมรับคุณค่าในการสนับสนุนการบริโภคอาหารที่อยู่ใน

ท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นการช่วยส่งเสริมตลาดท้องถิ่นและเพิ่มความหลากหลายสมดุลของอาหาร พวกเราจะร่วมกันบูรณาการและเพิ่มการลงทุนเพื่อช่วยเหลือสตรี เกษตรกรรายย่อย และเกษตรกรไร้ที่ทำกิน ให้มีศักยภาพในการมีอาหารอย่างเพียงพอ ทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลาย เพื่อเพิ่มรายได้และสวัสดิการที่เพียงพอในการเลี้ยงครอบครัวและลูกหลานได้

สนับสนุนการเตรียมพร้อมภาคการเกษตรเพื่อรองรับภัยพิบัติ

๑๒. พื้นที่ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เคยได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติกว่าร้อยละ ๗๐ ของการเกิดภัยพิบัติทั่วโลก เนื่องจากเขตเศรษฐกิจเอเปคส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขต Pacific Ring of Fire ซึ่งเป็นเขตบริเวณภูเขาไฟมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของโลก และเป็นเขตของแหล่งกำเนิดแผ่นดินไหวถึงร้อยละ ๙๐ ของโลก การเกษตรเป็นภาคที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติเหล่านี้รุนแรงมากที่สุด ดังนั้นการเตรียมพร้อมด้านการเกษตรสำหรับรองรับปัญหาดังกล่าวจึงมีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นด้านอาหารและภาคเกษตร เพื่อความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับ APEC Task Force on Emergency Preparedness พวกเราเรียกร้องให้เขตเศรษฐกิจเอเปคทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ลดความเสี่ยง การบรรเทาและฟื้นฟูภาคการเกษตร โดยมุ่งเน้นที่ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงและความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนพวกเราอย่านับสนุนการพัฒนาแผนบริหารความเสี่ยงที่ครอบคลุมถึงการแบ่งปันข้อมูลและการเสริมสร้างศักยภาพระหว่างสมาชิกเอเปค

เป้าหมายร่วมที่ ๒ การอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน การค้าและการตลาด

๑๓. ถึงแม้ปริมาณอาหารจะมีอยู่อย่างเพียงพอ แต่ความมั่นคงด้านอาหารจะไม่เกิดขึ้นหากปราศจากการมีเสถียรภาพและการกระจายอาหารที่เป็นธรรมระหว่างกัน ดังนั้นเป้าหมายร่วมที่สองของสมาชิกเอเปคคือการอำนวยความสะดวกด้านการค้าสินค้าเกษตร การรักษาความเชื่อมั่นด้านการตลาด และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในภูมิภาค องค์ประกอบที่จำเป็นอีกประการหนึ่งภายใต้เป้าหมายนี้คือการส่งเสริมการลงทุนที่รับผิดชอบด้านการเกษตร

การส่งเสริมการลงทุนในภาคเกษตร

๑๔. การลงทุนที่เพียงพอในภาคการเกษตรจะช่วยให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในระยะยาว อย่างไรก็ตามแนวโน้มการลงทุนในปัจจุบันกลับตรงกันข้าม อัตราการสะสมทุนในภาคการเกษตรลดลงเหลือเพียงร้อยละ ๐.๕ ในช่วงปี ๒๕๓๔-๒๕๕๐ จากร้อยละ ๑.๑ ในช่วงปี ๒๕๑๘-๒๕๓๓ การช่วยเหลือเพื่อพัฒนาภาคการเกษตรลดลงร้อยละ ๕๘ ในช่วงปี ๒๕๒๓ - ๒๕๔๘ การจัดสรรเงินเพื่อพัฒนาภาคการเกษตรจากหน่วยงานภาครัฐ (Official Development Assistance: ODA) ลดลงจากร้อยละ ๑๗ เหลือเพียงร้อยละ ๔ ในทางกลับกัน ค่าเฉลี่ยความจำเป็นในการเพิ่มการลงทุนภาคการเกษตรเพื่อตอบสนองการเพิ่มผลผลิตภายในปี ๒๕๕๓ มีถึง ๒๐๙ พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ความจำเป็นดังกล่าวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ จากอดีต เมื่อตระหนักถึงความท้าทายที่น่าตกใจดังกล่าว พวกเราสัญญาว่าจะร่วมมือส่งเสริมการลงทุนภาคเกษตรเพื่อสร้างความมั่นใจเรื่องความมั่นคงด้านอาหารในระยะยาว พวกเรายอมรับบทบาทการลงทุนจากภาคเอกชน รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือในลักษณะหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน พวกเรายอมรับคุณค่าของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคการเกษตร ว่าสามารถกระทำได้ หากมีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง จะทำให้ประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้น และสร้างงานในเขตเศรษฐกิจของผู้รับการลงทุน ด้วยเหตุนี้พึงรับทราบว่าการเติบโตทางด้านการค้าจะยิ่งสร้างแรงกดดันในการใช้ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ในเขตประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้นพวกเราเห็นด้วยว่าควรส่งเสริมการลงทุนอย่างรับผิดชอบด้านการเกษตร ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อสร้างประโยชน์แก่ทุกฝ่าย (win-win-win situation) ทั้งเขตเศรษฐกิจผู้รับการลงทุน ชุมชน

ชนบท และผู้ลงทุน พวกเรายังสนับสนุนความพยายามขององค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ ในการพัฒนาหลักเกณฑ์และการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการลงทุนอย่างรับผิดชอบด้านการเกษตร (Responsible Agricultural Investment: RAI) ซึ่งเป็นกรอบความร่วมมือระดับโลก

การอำนวยความสะดวกทางการค้าอาหารและผลิตผลการเกษตร

๑๕. การค้ามีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงอาหาร ด้วยเหตุนี้ พวกเรายอมรับกฎระเบียบทางการค้าระหว่างประเทศตามกรอบองค์การการค้าโลก ซึ่งจะนำไปสู่การคาดการณ์ได้และความมีเสถียรภาพในการค้าสินค้าเกษตร พวกเราได้ทบทวนความตกลงตามบทสรุปวาระการเจรจารอบโดฮา โดยพวกเรายืนยันในการยึดมั่นความตกลงครั้งแรกโดยผู้นำเอเปคในปี ๒๕๕๑ ที่จะหยุดยั้งการสร้างอุปสรรครูปแบบใหม่ๆ เพื่อกีดกันทางการค้าหรือการลงทุน เช่น การยกเลิกข้อจำกัดในการส่งออก หรือการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับมาตรการภายใต้ WTO เกี่ยวกับสินค้าอาหารและเกษตร พวกเราตระหนักถึงความอ่อนไหวของเขตเศรษฐกิจผู้นำเข้าอาหารและเขตเศรษฐกิจกำลังพัฒนา ที่ได้รับผลกระทบจากภายนอก รวมถึงการจำกัดการส่งออก ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องสร้างความสมดุลในการบริหารจัดการระหว่างการผลิตภายในประเทศ การค้าขายระหว่างประเทศ การสำรองอาหาร และโครงข่ายความปลอดภัยของคนจน เพื่อสะท้อนระดับการพัฒนาและการเป็นเจ้าของทรัพยากรเพื่อการผลิต การสร้างความสำเร็จที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเปิดเสรีทางการค้าของเอเปค พวกเราเห็นด้วยที่จะร่วมมือกันเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าอาหารและสินค้าเกษตรโดยการระบุถึงมาตรการต่างๆ ทั้งมาตรการที่พรมแดน มาตรการภายใน และมาตรการข้ามพรมแดน

การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตลาดสินค้าเกษตร

๑๖. การพุ่งขึ้นของราคาอาหารในปี พ.ศ. ๒๕๕๐/๒๕๕๑ และนโยบายด้านการตลาดภายในเพื่อตอบสนองต่อเรื่องนี้ได้ส่งผลกระทบต่อตลาดสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ รวมทั้งได้เพิ่มความกังวลเกี่ยวกับความผันผวนและความไม่แน่นอนของตลาดสินค้าเกษตร แม้ว่าแนวโน้มความผันผวนราคาสินค้าในตลาดระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับชนิดสินค้า แต่เมื่อคาดการณ์ในอนาคตแล้ว สินค้าอาหารในตลาดโลกมีแนวโน้มราคาสูงขึ้น ซึ่งการเพิ่มขึ้นของราคาอาหารมีความเชื่อมโยงกับตลาดสินค้าพลังงาน และการลงทุนของสถาบันการลงทุนขนาดใหญ่ในตลาดซื้อขายล่วงหน้า พวกเรามุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อจัดการปัญหาความผันผวนและความไม่แน่นอนของราคาสินค้าและเพื่อสร้างความมั่นใจในตลาดเกษตรระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเราตกลงที่จะสำรวจวิธีที่ดีที่สุดเพื่อลดความไม่แน่นอนในตลาดเกษตร ด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเขตเศรษฐกิจจากประสบการณ์ในเวทีอื่นๆ พวกเรายังเห็นพ้องกับการตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลไกที่จะจัดการกับความผันผวนของราคาอาหารและความต้องการอาหารในภาวะฉุกเฉิน

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านธุรกิจการเกษตร

๑๗. ภาคธุรกิจการเกษตรซึ่งเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรและผู้บริโภค มีเพิ่มบทบาทมากขึ้นในการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงด้านอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อระบบเศรษฐกิจต่าง ๆ เปลี่ยนมาสู่ระบบอุตสาหกรรมมากขึ้น และอาหารถูกส่งผ่านห่วงโซ่ที่ยาวมากขึ้นก่อนถึงมือผู้บริโภค สิ่งที่รัฐบาลควรจะทำคือการปรับปรุงบรรยากาศการลงทุนเพื่อดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน และจัดการปัญหาของการพัฒนาธุรกิจเกษตรขนาดกลางและขนาดย่อม พวกเราตกลงที่จะร่วมมือกันในการปรับปรุงบรรยากาศการลงทุน โดยการจัดการบริการสาธารณะ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน การสร้างกรอบกฎหมายและกฎข้อบังคับที่แน่นอน และการสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านการเงิน ด้วยเหตุนี้พวกเราแสดงความคาดหวังต่อการสร้างนวัตกรรมใหม่ด้านสถาบันการเงินขนาดเล็ก เพื่อสนับสนุนภาคการเกษตรและอาหาร พวกเรายังตกลงที่จะอำนวยความสะดวก

ในการพัฒนาห่วงโซ่อาหารที่แข็งแกร่ง เพื่อการมีอาหารที่ปลอดภัย มีความหลากหลาย และมีคุณค่าทางโภชนาการที่สมดุล ในการนี้ พวกเราสนับสนุนให้สมาชิกเอเปคในเวทีย่อยที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยด้านอาหารซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญอันนำไปสู่ความมั่นคงด้านอาหาร ตามภารกิจและศักยภาพในแต่ละเวที พวกเราจะประสานและส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวของมาตรฐานด้านเทคนิค การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับกฎระเบียบด้านวิทยาศาสตร์ และการคุ้มครองสิทธิของทรัพย์สินทางปัญญา

การดำเนินการในระยะต่อไป

๑๘. พวกเราแนะนำให้เจ้าหน้าที่ระดับอาวุโสติดตามการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ เพื่อรายงานความคืบหน้าต่อรัฐมนตรีเอเปคเป็นประจำทุกปี และรวบรวมรายงานผลการประเมินดังกล่าวเพื่อสรุปเป็นความก้าวหน้าในภาพรวมหลังจากสิ้นสุดแผนปฏิบัติการ
